

Tweede Paasdag 2 april 2018 - Thema: groeien in verstaan

Handelingen van de apostel 2,24.22-32 en Matteüs 28,8-15

Overweging

De nieuwe paaskaars en de feestelijke versiering hier in de kerk herinneren ons eraan dat gisteren een bijzondere dag was. Gisteren, met Pasen hebben we gevierd dat Jezus leeft. In het evangelie stond te lezen: Hij is niet meer bij de doden. Kijk maar naar het graf. Het is leeg. Vandaag horen we: klamp je niet vast aan wat voorbij is. Je moet weer verder. Sta op, zegt Jezus en ga aan je broeders vertellen dat zij naar Galilea moeten gaan. Daar in Galilea zullen ze Mij zien'. Wij kunnen niet altijd stil blijven staan bij iemand die gestorven is. Het leven gaat door en of je wilt of niet, het leven eist je weer op. Het gezin, het werk, de mensen eisen weer onze aandacht op. Dat is ons Galilea. Daar in ons Galilea, in het gewone leven van alledag mogen wij Hem zien. Kunnen wij ervaren hoe Hij genezend rondgaat. Hoe Hij brood breekt door onze handen en klaar staat voor mensen. In ons dagelijks leven mogen wij Hem levend houden. Jezus voelde zich intens verbonden met God. Als geen ander heeft Hij vertrouwd op zijn Vader in de hemel. God zal me redden. Verrijzenis heeft alles te maken met een intens vertrouwen dat ook wij geborgen zijn in God. Liefde is sterker dan de dood. Liefde is sterker dan het praatje dat het lichaam van Jezus is geroofd. Dat is een doodoener om ons voor de gek te houden. Het kwam de hogepriesters niet goed uit dat Jezus was verdwenen en daarom verdraaien ze het verhaal. Je kunt alleen maar in de verrijzenis geloven, als je zoals de vrouwen uit het evangelie, iets of heel veel met Jezus hebt. Als je van elkaar houdt, streep je elkaar nooit door. Je blijft voor elkaar leven. Je blijft met elkaar verbonden. Om Jezus levend te houden in ons leven en in onze wereld, is het wel nodig dat we contact met hem houden. We moeten er tijd en aandacht aan besteden. En net als de vrouwen zijn voeten omklemmen. Voeten die wegen van vrede gingen. De paasverhalen vertellen ons van de twijfel en onzekerheid van de leerlingen, maar ook van een groeiproces. Geleidelijk aan mogen ook wij, net als de leerlingen, groeien in verstaan. Worden we getuigen van Jezus opstanding. Getuigen van Jezus opstanding doe je niet enkel met Pasen, maar gebeurt elke dag, elk moment van ons leven. Want geloven is op de eerste plaats een levenshouding, iets wat je uitstraalt. Getuigen van je geloof of van de opstanding is iets anders dan getuige zijn van bijvoorbeeld een ongeluk of een huwelijk. Bij de laatste twee gaat het om directe feiten waar je met je neus bovenop staat. Getuigen van Jezus' opstanding is meer een proces dat zich in ons en aan ons voltrekt. De waarheid is hier dan ook niet een waarheid van feiten, maar van geloof, want ooggetuigen zijn er niet geweest. Behalve dan enkele soldaten bij het graf. Maar hun waarneming werd door fel licht verhinderd. Op menselijke overwegingen is het geloof niet gevestigd. Het gaat om de opstanding met ons hart te verstaan. Men kan iemand zijn leven, naar het lichaam, afnemen, maar niet wie hij was, wat iemand betekende. Niet zijn idealen en levenszin, zijn geloof en levensovertuiging. Die gaat door, zoals de natuur om ons heen doorgaat. De liefde van een mens is niet begraven, niet weg te stoppen in onblusbaar vuur. Ze zal altijd opbloeien waar wij in woord en daad Hem gedenken. Dat is onze getuigenis.